FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT JÁN MAZÁK

föredraget den 11 september 2007 [1]

I — Inledning

1. Begäran om förhandsavgörande i detta mål rör fastställandet av tullvärdet för varor som importerats till gemenskapen vid tillämpningen av en antidumpningstull.

2. Corte Suprema di Cassazione, Sezione Tributaria (kassationsdomstolen – skatteavdelningen) (Italien) önskar med den fråga som hänskjutits för förhandsavgörande genom beslut av den 30 mars 2006 få klarhet i huruvida tullmyndigheten vid tillämpningen av en antidumpningstull, såsom den som föreskrivs i kommissionens beslut 67/94/EKSG av den 12 januari 1994 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina (nedan kallat beslut 67/94 eller beslutet om att påföra den preliminära tullen), [2] får beakta det pris som angetts vid en försäljning av samma varor, vilken ägt rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes.

3. Denna fråga aktualiserades inom ramen för en tvist mellan Carboni e derivati Srl (nedan kallat Carboni) och det italienska tullverket rörande nämnda tullverks beslut att fastställa tullvärdet för ett parti hematittackjärn – med ursprung i Ryssland och som importerats till gemenskapen av Carboni genom ett ombud – inte på grundval av det pris som angetts i den faktura som avsåg den slutliga försäljningen till Carboni, utan på grundval av ett lägre pris som angetts vid en tidigare försäljning av dessa varor. Detta fick till följd att tullvärdet blev lägre än det miniimportpris som föreskrivs i beslut 67/94 och att en antidumpningstull påfördes.

1 — Originalspråk: engelska.

2 — EGT L 12, s. 5.

II — Tillämpliga bestämmelser

A — *Antidumpningslagstiftningen*

4. Den 12 januari 1994 antog kommissionen beslut 67/94 på grundval av kommissionens beslut nr 2424/88/EKSG av den 29 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska kol- och stålgemenskapen (nedan kallat grundbeslutet). [3]

5. Kapitel G, med rubriken ”Preliminär tull”, i ingressen till beslut 67/94, vilket beslut var tillämpligt vid den aktuella tidpunkten, har följande lydelse:

”(63) Det har fastställts att de aktuella dumpade importerna vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada och att det ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder. De planerade åtgärderna bör inte gå utöver vad som är nödvändigt för att undanröja den vållade skadan.

(64) En beräkning gjordes för att fastställa den prisnivå vid vilken de berörda importerna inte längre vållar gemenskapsindustrin väsentlig skada. Kommissionen baserade sin beräkning på de uppgifter om produktionskostnaden som tillhandahållits av gemenskapsindustrin med undantag av de minst effektiva företagen. Till produktionskostnaden lades en vinstmarginal om fem procent på omsättningen, en marginal som kan anses skälig under nuvarande marknadsvillkor.

(65) Kommissionen anser att åtgärderna, utöver att återupprätta sund konkurrens på marknaden för hematittackjärn, samtidigt bör möjliggöra för de exporterande länderna att erhålla en bättre avkastning på exporten av den berörda varan.

(66) Kommissionen anser att införandet av ett minimipris i detta fall är lämpligare än någon annan typ av åtgärd för att uppnå dessa mål.

3 — EGT L 209, s. 18; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 115.

...

(68) Med beaktande av de kostnader som importörer av den aktuella varan vanligtvis har samt deras behov av en skälig avkastning, tillsammans med den beräkning av skadan som beskrivits i skäl 64, anser kommissionen det lämpligt att genom en preliminär åtgärd införa en rörlig tull. Tullen skall, i samtliga fall då det deklarerade tullvärdet är lägre än minimiimportpriset, motsvara skillnaden mellan minimipriset (cif före tull) om 149 ecu per ton och det deklarerade tullvärdet för den aktuella varan med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina.

…”

6. I artikel 1 i beslutet om att påföra den preliminära tullen, föreskrivs följande:

”1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av hematittackjärn enligt KN-kod 7201 10 19 med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina.

2. Tullsatsen skall vara skillnaden mellan ett pris på 149 ecu per ton (cif före tull) och det deklarerade tullvärdet i samtliga fall då detta tullvärde är lägre än det förstnämnda priset.

3. Gällande bestämmelser om tullavgifter skall tillämpas.

4. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning skall det ställas en säkerhet som motsvarar det belopp som fastställts för den preliminära tullen.”

7. Den preliminära antidumpningstullen bekräftades genom kommissionens beslut nr 1751/94/EKSG av den 15 juli 1994 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina (nedan kallat beslut 1751/94 eller beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen). [4]

4 — EGT L 182, s. 37; svensk specialutgåva, område 11, volym 32, s. 95.

8. I artiklarna 1 och 2 i beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen föreskrivs följande:

”*Artikel 1*

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import till gemenskapen av hematittackjärn enligt KN-kod 7201 10 19 med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina.

2. Tullsatsen skall vara skillnaden mellan ett pris på 149 ecu per ton och det godkända tullvärdet (fritt gemenskapens gräns) i samtliga fall då detta tullvärde är lägre än det förstnämnda priset.

…

4. Gällande bestämmelser om tullavgifter skall tillämpas.

Artikel 2

1. De belopp som ställts som säkerhet genom tillfällig antidumpningstull enligt kommissionens beslut nr 67/94/EKSG skall inkrävas i en utsträckning som motsvarar den slutgiltiga tullen, och eventuella belopp som ställts som säkerhet utöver beloppet för den slutgiltigt införda antidumpningstullen skall återbetalas.

2. Artikel 1.4 skall även tillämpas vid det slutgiltiga utkrävandet av de preliminärt fastställda beloppen.”

B — *Tullkodexen och tillämpningsföreskrifterna*

9. I artikel 28 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen [5] (nedan kallad tullkodexen), vilken omfattas av kapitel 3 i avdelning II med rubriken ”Varors värde för tulländamål”, föreskrivs följande:

”Bestämmelserna i detta kapitel skall användas för att fastställa tullvärdet vid tillämpningen av Europeiska gemenskapernas tulltaxa och bestämmelser som reglerar särskilda områden för varuhandel utan anknytning till tulltaxan.”

5 — EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4.

10. Såvitt är av betydelse i förevarande mål, föreskrivs följande i artikel 29.1 i tullkodexen:

”1. Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 under förutsättning

…

(c) att förtjänsten från en av köparen vidtagen återförsäljning, avyttring eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren om inte en lämplig justering kan göras enligt artikel 32, och

(d) att köparen och säljaren inte är närstående eller, om köparen och säljaren är närstående, att transaktionsvärdet är godtagbart för tulländamål enligt punkt 2.”

11. I kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 (nedan kallad tillämpningsförordningen) [6] har kommissionen föreskrivit bestämmelser för genomförande av tullkodexen. I den i juni 1994, vid tidpunkten för importen av det aktuella hematittackjärnet, gällande lydelsen föreskrevs följande i artikel 147.1 i tillämpningsförordningen:

”1. Vid tillämpningen av artikel 29 i kodexen skall det faktum att de varor som skall säljas deklareras för fri omsättning anses som ett tillräckligt tecken på att de har sålts för export till gemenskapens tullområde. Detta skall även gälla vid flera på varandra följande försäljningar som sker före värderingen; i sådana fall får varje pris som erhålls vid försäljningarna, med beaktande av bestämmelserna i artikel 178–181, läggas till grund för värderingen.”

12. I dess nuvarande lydelse, såsom den andra meningen ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 1762/95 av den 19 juli 1995, [7] har artikel 147.1 i tillämpningsförordningen följande lydelse:

”1. Vid tillämpningen av artikel 29 i kodexen skall det faktum att de varor som skall säljas

6 — Förordning nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

7 — Förordning nr 1762/95 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 171, s. 8).

deklareras för fri omsättning anses som ett tillräckligt tecken på att de har sålts för export till gemenskapens tullområde. Om flera på varandra följande försäljningar sker före värderingen skall detta tecken gälla endast i fråga om den sista försäljning som ledde till varornas införsel till gemenskapens tullområde eller en försäljning som ägde rum på gemenskapens tullområde före övergången till fri omsättning. Vid uppgivandet av ett pris som avser en försäljning som ägde rum före den sista försäljning på grundval av vilken varorna infördes till gemenskapens tullområde, skall det till tullmyndigheternas belåtenhet intygas att syftet med denna försäljning av varorna var export till detta tullområde. Bestämmelserna i artikel 178–181a är tillämpliga."

13. Artiklarna 178–181 i tillämpningsförordningen rör deklaration av uppgifter och de dokument som skall överlämnas för fastställandet av tullvärdet. Det skall noteras att artikel 181a infördes i tillämpningsförordningen genom kommissionens förordning (EG) nr 3254/94 av den 19 december 1994 [8] och har följande lydelse:

"1. Tullmyndigheterna behöver inte fastställa tullvärdet för importerade varor på grundval av transaktionsvärdesmetoden om de, enligt det förfarande som anges i punkt 2, har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas och som avses i artikel 29 i kodexen.

2. Om tullmyndigheterna hyser de tvivel som avses i punkt 1 kan de begära ytterligare upplysningar enligt artikel 178.4. Om dessa tvivel inte undanröjs skall tullmyndigheterna innan de fattar ett slutgiltigt beslut underrätta personen i fråga, skriftligen om så erfordras, om anledningen till dessa tvivel och ge vederbörande rimlig möjlighet att förklara sig. Det slutgiltiga beslutet och motivet till detta skall skriftligen meddelas vederbörande."

III — Bakgrund, förfarandet och tolkningsfrågan

14. I maj 1994 förvärvade Carboni ett parti hematittackjärn med ursprung i Ryssland från Commercio Materie Prime CMP SpA (nedan kallat CMP), som har sitt säte i Italien. CMP hade för sin del förvärvat hematittackjärnet från OME-DTECH Electronics Limited of Limassol, Cypern (nedan kallat OME-DTECH).

8 — Förordning nr 3254/94 om ändring av förordning (EEG) nr 2454/93 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om en tullkodex för gemenskapen (EGT L 346, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 87).

15. I juni 1994 deklarerade Carbonis ombud, transportbolaget SPA–MAT, partiet hematittackjärn för import i hamnen Molfetta. Där förtullades hematittackjärnet på grundval av en fraktsedel av den 14 juni 1994, mot erläggande av tull.

16. Genom beslut av den 16 juli 1994 underrättade det italienska tullverket Carboni, genom dess ombud SPA–MAT, om att det belopp som hade erlagts måste höjas på grund av åsidosättande av de antidumpningsregler som införts genom beslut 67/94, vari det föreskrevs en preliminär tull motsvarande skillnaden mellan minimiimportpriset om 149 ecu per ton och det deklarerade tullvärdet.

17. Carboni bestred kravet i ett mål vid Tribunale di Bari mot Ministero delle Finanze (finansministeriet) och Riunione Adriatica di Sicurtà (nedan kallat RAS) och åberopade att det pris som hade angetts i fakturan var 151 ecu och därmed högre än minimiimportpriset. Carboni yrkade att Tribunale di Bari skulle fastslå att antidumpningsreglerna inte hade åsidosatts och att bolaget följaktligen inte var skyldigt att erlägga något med anledning av de köpta varorna.

18. Finansministeriet gjorde vid nämnda domstol gällande att importdeklarationen var försedd med ett ogiltigt ursprungsintyg och en proformafaktura från CMP, med uppgift om ett pris som inte var trovärdigt. Av den anledningen förtullades varorna enligt förfarandet om tullsuspension, sedan ett otvistigt tullbelopp tagits ut i avvaktan på att det skulle avgöras huruvida villkoren för att tillämpa antidumpningstullen var uppfyllda. Finansministeriet hävdade att det av originalfakturan för den första försäljningen, vilken hade upprättats av OME-DTECH och senare hade ingetts på begäran, framgick att försäljningspriset till CMP var 130,983 ecu per ton, vilket medförde en skillnad jämfört med minimiimportpriset.

19. Carbonis talan ogillades av Tribunale di Bari i dom av den 30 september 2000, bland annat på den grunden att skyddet av den europeiska marknaden, genom påförandet av antidumpningstull, måste säkerställas vid tidpunkten för det första förvärvet av ett gemenskapsföretag (i detta fall OME-DTECH) vid införseln till Europeiska gemenskapen.

20. Carboni överklagade domen till Corte d'appello di Bari, som ogillade överklagandet. Enligt den domstolen avser uttrycket ”övergång till fri omsättning” att varorna släpps ut på den fria gemenskapsmarknaden, vilket måste syfta på handelsledet då den första gemenskapsaktören förvärvar varan. Nämnda domstol slog fast att det är detta

handelsled som måste beaktas, eftersom det föregår tullklareringen, vilken i sin tur skall säkerställa ett skydd för minimiimportpriset.

21. I målet vid den nationella domstolen har Corte Suprema di Cassazione att pröva Carbonis överklagande av Corte d'appello di Baris dom.

22. I målet vid den nationella domstolen har det italienska tullverket anfört att om försäljningen inte sker direkt till en gemenskapsaktör som uppvisar varorna för tullen, är det fråga om en transaktion som utformats för att undgå effekterna av antidumpningsåtgärderna, eftersom det enda syftet är att höja priset på varorna vid den tidpunkt då de uppvisas för tullen. Carboni har ifrågasatt denna uppfattning och anser att gemenskapens tullbestämmelser skall vara avgörande. Carboni har vidhållit att den enda tidpunkt av betydelse, enligt dessa bestämmelser, är den då varorna förs in till gemenskapsmarknaden, vilket sker när varorna uppvisas för tullen.

23. Enligt den hänskjutande domstolen är frågan väsentligen huruvida tullmyndigheterna kan välja att till grund för tillämpningen av en antidumpningstull lägga det värde som motsvarar det angivna priset vid en försäljning av varor för import till gemenskapen, vilken ägt rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes.

24. Mot denna bakgrund ansåg Corte Suprema di Cassazione det nödvändigt att hänskjuta följande fråga till domstolen för ett förhandsavgörande:

"Kan tullmyndigheten, enligt principerna i gemenskapens tullagstiftning, vid tillämpningen av en antidumpningstull, såsom den som införts genom kommissionens beslut 67/94/EKSG, hänvisa till priset vid en försäljning av samma varor som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes, när köparen är ett rättssubjekt från gemenskapen eller försäljningen i vart fall har skett för att importera varorna till gemenskapen?"

IV — Rättslig bedömning

A — *Parternas huvudargument*

25. I förevarande mål har skriftliga yttranden ingetts av den italienska regeringen, vilken

också företräder Amministrazione delle Finanzes intressen, samt av kommissionen.

26. Enligt den italienska regeringen skall den hänskjutna frågan besvaras jakande. Den anser att det italienska tullverket hade rätt att fastställa tullvärdet på grundval av den första försäljningen av det aktuella hematittackjärnet, av OME-DTECH till CMP som är en gemenskapsaktör.

27. Den italienska regeringen har hävdat att den tidpunkt som är av betydelse för fastställandet av tullvärdet vid tillämpningen av en antidumpningstull endast kan vara tidpunkten för det första förvärvet av de aktuella varorna av en gemenskapsaktör, vilket skall anses vara den tidpunkt då dessa varor införs till gemenskapsmarknaden. Följaktligen skall tullvärdet, i ett fall som det förevarande, vid tillämpningen av artikel 29 i tullkodexen fastställas på grundval av det pris som betalades vid denna tidpunkt och inte på grundval av det pris som betalades av importören vid förvärvet av de aktuella varorna.

28. Detta synsätt är förenligt med antidumpningsreglernas syfte, eftersom gemenskapsmarknaden påverkas negativt inte bara av att varor som säljs till underpris faktiskt förs in till gemenskapens tullområde, utan även av att en gemenskapsaktör som köper varor till ett lägre pris än andra gemenskapsaktörer gynnas.

29. Enligt den italienska regeringen bekräftas denna ståndpunkt av lydelsen i beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen, där det hänvisas till det ”godkända tullvärdet (fritt gemenskapens gräns)”, i stället för det ”deklarerade tullvärdet” till vilket det preliminära beslutet hänvisar.

30. Kommissionen har medgett att det i viss mån är problematiskt att använda det sista transaktionsvärdet vid fastställandet av en rörlig antidumpningstull. Å ena sidan är, ur tullrättslig synvinkel, faktiskt priset vid den sista försäljningen det bästa sättet att beakta samtliga kostnadskomponenter för en import, och därmed garanteras att den importtull som påförs är korrekt. Å andra sidan kan, ur antidumpningsåtgärdens synvinkel, ändamålet och syftet med att fastställa ett minimipris lätt kringgås om tullvärdet skall fastställas på grundval av den sista försäljningen.

31. Enligt kommissionens uppfattning möjliggör dock inte lydelsen i beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen att den rörliga tullen beräknas på grundval av något annat

än priset vid den sista försäljningen. Med andra ord är det endast den försäljning eller transaktion som läggs till grund för fastställandet av tullvärdet som kan vara av betydelse vid tillämpningen av en antidumpningstull.

32. Inte desto mindre kan tullmyndigheten ändå ifrågasätta om det deklarerade tullvärdet verkligen motsvarar det pris som betalats eller skall betalas av importören. Kommissionen har påpekat att även om den inte har tillgång till detaljerad bakgrundsfakta i förevarande mål, anser den att det italienska tullverket – i enlighet med vid den aktuella tidpunkten gällande tullpraxis, vilken återspeglas i artikel 181a som sedermera infogats i tillämpningsförordningen – med fog kunde välja ett tidigare pris än det som deklarerats för att fastställa tullvärdet ifall det fortfarande, efter ytterligare utredning, fanns anledning att betvivla att det deklarerade priset motsvarade det pris som faktiskt hade betalats eller skulle betalas.

33. I enlighet med detta har kommissionen föreslagit att den hänskjutna frågan skall besvaras så, att tullmyndigheten kan hänvisa till priset vid en försäljning av samma varor som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes förutsatt att tullmyndigheten fortfarande, efter att ha begärt att ytterligare uppgifter skall lämnas i enlighet med tullkodexen, har anledning att betvivla att det deklarerade värdet verkligen motsvarar det pris som faktiskt betalats eller skall betalas i den mening som avses i artikel 29 i tullkodexen.

B — *Bedömning*

34. Inledningsvis skall det påpekas att förevarande mål inte handlar om att fastställa normalvärdet eller att, på grundval av detta, fastställa minimiimportpriset om 149 ecu per ton, såsom detta föreskrivs i den aktuella antidumpningsåtgärden. I stället är det fråga om att fastställa det belopp med vilket antidumpningstullen enligt denna åtgärd skall påföras när det gäller en bestämd import.

35. Enligt beslutet om att påföra den preliminära tullen motsvarar antidumpningstullen, till sitt belopp, skillnaden mellan minimiimportpriset och det ”deklarerade tullvärdet”. I detta avseende skall det noteras att texten i beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen, i detta sammanhang, hänvisar till ”godkänt tullvärde” vilket tycks mig mer korrekt eftersom det deklarerade tullvärdet, enligt tullkodexen, av olika skäl kan vara oacceptabelt. Den skillnaden i formulering förefaller dock vara av liten betydelse i förevarande sammanhang. Vad som är av vikt är snarare att antidumpningstullen skall påföras den aktuella importens tullvärde,[9] vilket skall fastställas i enlighet med tillämplig tullagstiftning, det vill säga särskilt enligt den metod som fastställts i kapitel 3 i avdelning II i tullkodexen om värdet av varor för

9 — Se även i det avseendet dom av den 7 maj 1991 i mål C-69/89, Nakajima (REG 1991, s. I-2069; svensk specialutgåva, volym 11, s. I-149), punkt 105, och dom av den 29 maj 1997 i mål C-93/96, ICT (REG 1997, s. I-2881), punkt 14.

tulländamål och i enlighet med tillämpliga tillämpningsbestämmelser. Detta har också klargjorts genom hänvisningen i artikel 1.3 i beslutet om att påföra den preliminära tullen.

36. I huvudsak önskar den hänskjutande domstolen få klarhet i huruvida tullmyndigheterna, enligt dessa bestämmelser, [10] hade rätt att vid tillämpningen av den aktuella antidumpningsåtgärden fastställa tullvärdet på grundval av priset vid en försäljning som ägde rum före den sista försäljning varigenom varorna infördes till gemenskapens tullområde.

37. Vid besvarandet av denna fråga skall det inledningsvis uppmärksammas att begäran om förhandsavgörande inte är otvetydig när det gäller de omständigheter under vilka tolkningsfrågan uppkommit. Framför allt är det inte helt klart huruvida det italienska tullverket, såsom yttrandena från de italienska myndigheterna antyder, valt att hänvisa till priset vid den föregående försäljningen på grund av att det är tvistigt om Carboni för de importerade varorna faktiskt betalat ett pris om 151 ecu såsom angetts i fakturan från CMP eller på grund av att tullverket anser att ändamålet och syftet med antidumpningsreglerna påfordrar att tullvärdet fastställs på grundval av den första försäljningen till en gemenskapsaktör även om beloppet motsvarar det pris som faktiskt betalats av Carboni för de importerade varorna.

38. Såsom kommer att framgå av bedömningen nedan, är tullmyndigheternas möjligheter att vid fastställandet av tullvärdet hänvisa till en föregående försäljning beroende av vissa villkor. Det är därför i förevarande mål viktigt att fastställa precis vilken den aktuella situationen är. För att under alla omständigheter tillhandahålla ett användbart svar till den hänskjutande domstolen, skall jag dock pröva den hänskjutna tolkningsfrågan i vidare bemärkelse genom att beakta såväl en situation där det finns anledning att betvivla att det deklarerade tullvärdet faktiskt motsvarar det pris som betalats av importören som en situation där denna omständighet är ostridig.

39. Därvid skall jag först pröva tullmyndigheternas möjlighet att, enligt det värderingssystem som föreskrivs i gemenskapens tillämpliga tullregler, i ett fall med flera på varandra följande försäljningar välja att fastställa tullvärdet på grundval av priset vid en tidigare försäljning. Sedan skall jag mer specifikt pröva huruvida, såsom den italienska regeringen har anfört, syftet med antidumpningsreglerna kräver, i ett fall

10 — Det skall noteras att det av begäran om förhandsavgörande klart framgår att uttrycket ”principer i gemenskapens tullagstiftning” i tolkningsfrågans text inte i tekniskt avseende avser att hänvisa till några specifika allmänna gemenskapsrättsliga principer utan snarare, mer allmänt, till de regler i gemenskapens tullagstiftning som är relevanta i förevarande mål, särskilt såsom dessa föreskrivs i tullkodexen och tillämpningsförordningen. I den utsträckning jag hänvisar till detta uttryck, använder jag detta i samma bemärkelse.

som det förevarande, att tullvärdet fastställs med hänsyn till en föregående försäljning, såsom i förevarande fall försäljningen från OME-DTECH till CMP.

40. Det skall till en början erinras om att gemenskapsbestämmelserna rörande tullvärdering avser att upprätta ett rättvist, enhetligt och neutralt system som utesluter användning av godtyckliga eller fiktiva tullvärden och som baseras på principen att tullvärdet skall återspegla det verkliga ekonomiska värdet av en importerad vara. [11]

41. Följaktligen skall värdet för tulländamål fastställas på grundval av begreppet transaktionsvärde. [12] Detta är enligt artikel 29.1 i tullkodexen det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när dessa säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat i enlighet med tillämpliga bestämmelser i tullkodexen.

42. Tullvärdet motsvarar således i princip det enskilda pris som överenskommits mellan köparen (importören) och säljaren (exportören) för de exporterade varorna. [13]

43. I artikel 29.1 i tullkodexen klargörs att tullvärdering endast rör varor som ”säljs för export till gemenskapens tullområde”, vilket betyder att det vid tidpunkten för försäljningen skall ha överenskommits att varor med ursprung i tredje land skall införas på gemenskapens tullområde. [14]

44. Enligt artikel 147.1 i tillämpningsförordningen skall det faktum att varorna deklareras för fri omsättning i gemenskapen anses som ett tillräckligt tecken på att detta villkor är uppfyllt, det vill säga att varorna har sålts för export till gemenskapen.

45. I de fall varor är föremål för två eller flera på varandra följande transaktioner före värderingen, kan villkoret att varorna sålts för export till gemenskapen i princip vara uppfyllt när det gäller varje successiv försäljning. Genom artikel 147.1 i

11 — Se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 juni 1990 i mål C-11/89, Unifert (REG 1990, s. I-2275), punkt 35, och av den 16 november 2006 i mål C-306/04, Compaq Computer (REG 2006, s. I-10991), punkt 30.

12 — Se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 februari 1986 i mål 65/85, Van Houten (REG 1986, s. 447), punkt 13.

13 — Se, för ett liknande resonemang, domarna i målen Van Houten (ovan fotnot 12), punkt 13, och Unifert (ovan fotnot 11), punkt 36, samt dom av den 23 februari 2006 i mål C-491/04, Dollond & Aitchison (REG 2006, s. I-2129), punkt 26.

14 — Se, för ett liknande resonemang, domen i målet Unifert (ovan fotnot 11), punkt 11.

tillämpningsförordningen utvidgas således presumtionen att, om varorna deklarerats för fri omsättning, villkoret ”försäljning för export” är uppfyllt beträffande varje successiv försäljning.

46. I den ursprungliga lydelsen av artikel 147.1 i tillämpningsförordningen, vilken var i kraft vid tidpunkten för omständigheterna i förevarande mål, föreskrevs att i ett sådant fall kunde varje pris som erhölls vid dessa försäljningar läggas till grund för värderingen.

47. Som framgår av domstolens dom i målet Unifert betyder detta att en importör, vid flera på varandra följande försäljningar av varor för export till gemenskapens tullområde, fritt kan välja vilket av de för var och en av dessa försäljningar avtalade priserna som denne vill lägga till grund för fastställandet av tullvärdet under förutsättning att vederbörande till tullmyndigheterna kan tillhandahålla alla de upplysningar och de handlingar som är nödvändiga, avseende det pris som väljs. [15]

15 — Domen i målet Unifert (ovan fotnot 11), punkterna 16 och 21. I den domen hänvisade domstolen till artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1224/80 av den 28 maj 1980 om värdering av varor för tulländamål (EGT L 134, s. 1) och artikel 6 i kommissionens förordning (EEG) nr 1495/80 av den 11 juni 1980 om genomförande av vissa bestämmelser i artiklarna 1, 3 och 8 i den förstnämnda förordningen (EGT L 154, s. 14), vilka dock återinfördes i väsentligen samma lydelse i artikel 29.1 i tullkodexen respektive artikel 147.1 av tillämpningsförordningen.

48. Uppenbarligen får det faktum att importören vid fastställandet av transaktionsvärdet för varorna i princip kan välja vilket som helst av de avtalade priserna i den kedja av försäljningar som lett till importen av varorna till följd att kostnadskomponenter som omfattas av det slutliga priset på varorna, som betalats eller skall betalas av importören, inte får reflekteras i tullvärdet. Exempelvis gäller detta vinstmarginaler för en eller flera tidigare försäljare av varorna.

49. Det skall därför påpekas att denna regel i viss utsträckning står i strid med transaktionsvärdemetoden. Som jag nämnt ovan [16] avser detta begrepp framför allt fastställandet av ett tullvärde som återspeglar det faktiska ekonomiska värdet av de importerade varorna, det vill säga varornas faktiska pris så som dessa deklareras för fri omsättning. Med andra ord skall tullvärdet så långt som möjligt motsvara exportpriset vid den punkt då varorna når gemenskapens gräns. Detta illustreras även av det faktum att, enligt artikel 145 i tillämpningsförordningen, en nedsättning av varornas kommersiella värde – exempelvis på grund av förlust av eller skada på varorna – som ägt rum efter det att varorna köpts men innan de övergått till fri omsättning skall leda till en proportionell nedsättning av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas. [17]

16 — Se punkt 40 ovan.

17 — Se även, för ett liknande resonemang, dom av den 12 januari 1986 i mål 183/85, Repenning (REG 1986, s. 1873), punkt 18, och domen i målet Unifert (ovan fotnot 11), punkt 35.

50. Det är också just av detta skäl, såsom kommissionen rätteligen har påpekat, som det i den nuvarande lydelsen av artikel 147.1 i tillämpningsförordningen, såsom denna ändrats år 1995, har klargjorts att tullvärdet vid flera på varandra följande försäljningar som sker före värderingen som regel skall fastställas på grundval av den sista försäljning som ledde till varornas införsel till gemenskapens tullområde. Enligt den ändrade lydelsen av artikel 147.1 i tillämpningsförordningen kan deklaranten inte utan vidare deklarera ett pris som avser en försäljning som ägde rum före denna sista försäljning. I ett sådant fall måste deklaranten, till tullmyndigheternas belåtenhet, visa att syftet med den försäljning som föregått den sista försäljningen var export till tullområdet.

51. Vad gäller den fråga som aktualiserats i förevarande mål skall det noteras att det enligt min uppfattning endast är deklaranten som genom artikel 147.1 i tillämpningsförordningen ges möjlighet att, i ett fall med flera på varandra följande försäljningar, välja ett pris som avser en försäljning som ägde rum före den sista försäljningen på grundval av vilken varorna införts.

52. Däremot kan varken den bestämmelsen eller artikel 29.1 i tullkodexen tolkas så, att tullmyndigheterna, i ett fall som det förevarande där deklaranten har deklarerat det avtalade priset på varorna vid den sista försäljning som ledde till att varorna infördes till gemenskapen, tillåts att fritt välja ett pris som avser en tidigare försäljning av varorna.

53. För det första skulle, enligt min uppfattning, en sådan tolkning särskilt strida mot det transaktionsvärdebegrepp som ligger till grund för gemenskapens tullagstiftning, vilket som regel kräver att varor värderas på grundval av priset vid den sista försäljning som sker före värderingen och som leder till att varorna införs till gemenskapen och att undantag från denna regel följaktligen skall tolkas strikt. För det andra innebär också kravet på rättssäkerhet och behovet av att skydda den enskilde importören från skönsmässigt påförande av tullavgifter, särskilt av antidumpningstullar, att det inte kan överlämnas till tullmyndigheterna att fritt välja ett annat pris än det som valts och deklarerats av deklaranten.

54. Det framgår således att tullvärdet, enligt tullkodexen och tillämpningsförordningen, i princip skall fastställas på grundval av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varor vid den sista försäljningen före tullvärderingen, om det priset har deklarerats av importören. Tullmyndigheterna kan således inte, i ett sådant fall, hänvisa till priset vid en försäljning av samma varor som ägde rum före den sista försäljningen.

55. På liknande sätt rättfärdigar, enligt min åsikt och i motsats till vad den italienska regeringen verkar antyda, inte heller målen med antidumpningsreglerna någon annan tolkning.

56. Det skall i det avseendet noteras att antidumpningsreglerna enligt artikel 1 respektive artikel 2.1 i grundbeslutet, vilka är tillämpliga på det preliminära och det slutgiltiga beslutet i fråga, [18] syftar till att skydda mot ”dumpad eller subventionerad import” och att en antidumpningstull får tillämpas på alla dumpade varor ”vilkas övergång till fri omsättning inom gemenskapen vållar skada”. Dessutom skall, enligt definitionen i artikel 2.2 i grundbeslutet, en vara anses ha dumpats om dess pris vid export till gemenskapen är lägre än normalvärdet för en likadan vara.

57. Av dessa bestämmelser framgår att tillämpningen av en antidumpningsåtgärd förutsätter införsel av varor till gemenskapshandeln, vilket vållar gemenskapsindustrin skada. I motsats till vad den italienska regeringen har anfört, har gemenskapens antidumpningslagstiftning inte att göra med försäljningen som sådan av varor (såsom exempelvis i förevarande fall, den första försäljningen av hematittackjärn från OMEDTECH till CMP) innan dessa faktiskt har exporterats till gemenskapens tullområde. Detta gäller även om en gemenskapsaktör är part i en sådan transaktion.

58. Antidumpningstullar är dessutom avsedda att neutralisera den dumpningsmarginal som väsentligen är resultatet av skillnaden mellan priset vid export till gemenskapen och varans normala värde och att på så sätt undanröja den skadliga inverkan av importen av varorna till gemenskapen. I förevarande mål utgör det minimipris om 149 ecu per ton som föreskrivs i beslutet om att påföra den preliminära tullen och beslutet om att påföra den slutgiltiga tullen den prisnivå vid vilken import av det aktuella hematittackjärnet upphör att vålla gemenskapsindustrin skada. [19]

59. Av detta följer att om det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av deklaranten överstiger det minimipris som föreskrivs i en antidumpningsåtgärd, finns det med hänsyn till ändamålet och syftet med

18 — Se även motsvarande bestämmelser i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 14, s. 98) (nedan kallad grundförordningen) liksom artikel 1 i rådets senare förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1).

19 — Se även skäl 64 i ingressen till beslut 67/94.

antidumpningsreglerna ingen anledning att driva in en antidumpningstull med hänvisning till exempelvis en föregående försäljning av varorna. Detta är fallet även om ett pris som överstiger det fastställda minimipriset har avtalats särskilt för att undvika antidumpningstull. [20]

60. Enligt såväl tull- som antidumpningslagstiftning står det därför inte tullmyndigheterna fritt att, om deklaranten väljer att deklarera ett pris som avser den sista försäljningen varigenom varorna infördes till gemenskapen, vid påförandet av en antidumpningstull såsom den förevarande fastställa tullvärdet på grundval av ett pris som avser en tidigare försäljning av samma varor.

61. Det skall dock understrykas att detta gäller under förutsättning att det deklarerade värdet faktiskt avser det pris som betalats eller skall betalas för varorna.

62. Situationen är enligt min uppfattning en annan när det föreligger rimligt tvivel avseende värdedeklarationens sanningsenlighet och där det exempelvis, såsom finansministeriet enligt begäran om förhandsavgörande förefaller ha antytt, misstänks att det pris som angetts i den ingivna fakturan är otillförlitligt eller förfalskat.

63. Det skall i detta sammanhang erinras om att det i artiklarna 30 och 31 i tullkodexen föreskrivs subsidiära värderingsmetoder för fall där tullvärdet inte kan fastställas enligt transaktionsvärdemetoden i enlighet med artikel 29 i tullkodexen.

64. I artikel 181a i tillämpningsförordningen, i dess lydelse enligt förordning nr 3254/94, anges i enlighet med detta att när tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som betalats eller skall betalas, behöver tullvärdet inte fastställas enligt transaktionsvärdemetoden. Tullmyndigheterna kan således förkasta det deklarerade priset om dessa tvivel kvarstår efter det att ytterligare uppgifter har begärts i enlighet med artikel 178.4 i tullkodexen.

65. Även om denna bestämmelse i tillämpningsförordningen ännu inte hade trätt i kraft när de aktuella varorna deklarerades, så återspeglar den, enligt de uppgifter som lämnats av kommissionen, fast tullpraxis som tillämpades redan vid tidpunkten för omständigheterna i målet. Enligt min uppfattning står den även i överensstämmelse med tullkodexens systematik.

20 — Se även dom av den 28 mars 1996 i mål C-99/94, Robert Birkenbeul (REG 1996, s. I-1791), punkt 17, och av den 11 juli 1990 i de förenade målen C-305/86 och C-160/87, Neotype Techmashexport mot kommissionen och rådet (REG 1990, s. I-2945), punkt 60.

66. Enligt exempelvis artikel 29.2 a i tullkodexen kan tullmyndigheterna i fall där köpare och säljare är närstående vägra att godta det transaktionsvärde som fastställts enligt artikel 29.1 i tullkodexen om tullmyndigheterna, med hänsyn till de upplysningar som lämnats av deklaranten eller tagits fram på annat sätt och efter det att deklaranten getts tillfälle att yttra sig, anser att det närstående förhållandet har påverkat priset.

67. I sådana fall där transaktionsvärdet av något skäl inte kan godtas, föreskrivs i tullkodexen att tullvärdet i princip skall fastställas genom subsidiära värderingsmetoder. Dessa metoder sträcker sig från fastställande av tullvärdet med hänvisning till transaktionsvärdet för identiska varor som sålts för export enligt artikel 30.2 a i tullkodexen till tillämpningen av andra skäliga metoder såsom föreskrivs i artikel 31 i tullkodexen.

68. Vad gäller den aktuella frågan, det vill säga huruvida tullmyndigheterna också kan hänvisa till priset vid en försäljning som föregått den sista försäljningen varigenom de aktuella varorna införts och på grundval av vilken tulldeklarationen gjordes, skall det noteras att denna metod för tullvärdering på ett bättre sätt kan återspegla det verkliga värdet av dessa varor vid förtullning jämfört med de ovannämnda ”konstruerade värden” som fastställs i enlighet med artiklarna 30 och 31 i tullkodexen. Enligt villkoren i artikel 147.1 i tillämpningsförordningen anses dessutom det pris som avtalats vid en föregående försäljning uppenbarligen godtagbart som transaktionsvärde för varorna.

69. Det framgår således att om tullmyndigheterna, efter att ha begärt kompletterande uppgifter, har skäl av det slag som beskrivits ovan i punkt 62 att vägra värdering av varorna på grundval av det deklarerade priset, kan de, i enlighet med det tullvärderingssystem som föreskrivs i tullkodexen, hänvisa till ett pris som angetts vid en försäljning av samma varor vilken ägt rum före den försäljning på grundval av vilken värdedeklarationen gjordes.

70. I ljuset av samtliga ovanstående överväganden drar jag slutsatsen att det, enligt principerna i gemenskapens tullagstiftning och vid tillämpningen av en antidumpningstull, såsom den som föreskrivs i beslutet om att påföra den preliminära tullen, inte står tullmyndigheterna fritt att fastställa tullvärdet på grundval av priset vid en försäljning som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tullvärderingen gjordes, om det deklarerade priset är det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören.

71. Om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör

det sammanlagda belopp som faktiskt betalats eller skall betalas för de aktuella varorna och om dessa tvivel stärks efter det att ytterligare uppgifter begärts samt personen i fråga getts rimlig möjlighet att förklara sig, såsom föreskrivs i tullkodexen och tillämpningsförordningen, kan dock tullmyndigheterna beräkna tullvärdet vid tillämpningen av antidumpningstullen med hänvisning till det pris som avtalats vid en tidigare försäljning av de aktuella varorna för export till gemenskapen.

V — Förslag till avgörande

72. Med hänsyn till vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen besvarar den hänskjutna frågan enligt följande:

Enligt principerna i gemenskapens tullagstiftning och vid tillämpningen av en antidumpningstull, såsom den som föreskrivs i kommissionens beslut 67/94/EKSG av den 12 januari 1994 om införande av en preliminär antidumpningstull på import till gemenskapen av hematittackjärn med ursprung i Brasilien, Polen, Ryssland och Ukraina, står det inte tullmyndigheterna fritt att fastställa tullvärdet på grundval av priset vid en försäljning som ägde rum före den försäljning på grundval av vilken tullvärderingen gjordes, om det deklarerade priset är det pris som faktiskt betalats eller skall betalas av importören.

Om tullmyndigheterna har anledning att betvivla att det deklarerade värdet utgör det sammanlagda belopp som faktiskt betalats eller skall betalas för de deklarerade varorna och om dessa tvivel stärks efter det att ytterligare uppgifter begärts samt personen i fråga getts rimlig möjlighet att förklara sig, såsom föreskrivs i tullkodexen och tillämpningsförordningen, kan dock tullmyndigheterna beräkna tullvärdet vid tillämpningen av antidumpningstullen med hänvisning till det pris som avtalats vid en tidigare försäljning av de aktuella varorna för export till gemenskapen.